

ΤΟ "ΝΟΥΜΕΡΟ,, ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Άληθινή Ίστορία)

ΥΓ μήνες τώρα η Μαίη Τζάκσον σημείωνε κάθε θράβυ εξαιρετική επίτυχία στο περίφημο σκέτς. «Η κυρία κι' ο ζιγκολό της». Ντυμένη με μία έξοχη τουαλέττα, άφανε τόν 'Αργεντινό παρτεναίρ της νά ην παραορθη στο ιδιαίτερο ενός καταγωγίου, νά την μεθάη με τά λόγια του, και τ' κρασι και νά της κλέβη τά κομημάτια της, καρφώνοντας της ένα μαχαίρι στην καρδιά. 'Η Μαίη έθγαζε τότε ένα πιγμένο βογγητό, έγερνε πίσω τ' σώματος κ' ύστερα λύγιζε κι' έπεφτε στα πόδια του άναίσθητη. "Ολ" αυτά γίνοντοσαν πάντα με τ' όση τέχνη, όστε οι θεατές τών 'Φόλλις Γκέρλς χειροκροτούσαν μ' ένθουσιασμό την όμορφη Μαίη και γέμιζαν τ' μακαρινί της με πανάκριδες άνθοδέσμες.

'Η Μαίη Τζάκσον ήταν μια από τίς πιό φημισμένες χορεύτριες τού Μπροντγουάιη. Άγαπούσε τ' θέατρο, τά κομημάτια και τ' έπιτελείω τών θαυμαστών της κι' έκανε πολλές τρέλλες γιά νά διασκεδάη την πλημή της. Μά περισσότερο της άρεσε νά θαυασθών τόν καθηγητή 'Ολιβερ Γκρέυ, έναν πλούσιο, μά ηλικιωμένο βιαμαστή της.

'Ο μίστερ Γκρέυ ήταν ένας παράξενος άνθρωπος. "Όλη τ' μέρα ήταν άφωσιωμένος στην έπιστήμη του και στις σοφές μελέτες του. Οι συνάδελφοί του τόν θαύμασαν γιάτί είχε κάνει πολλές σοβαρές άνακονώσεις στην λέοχη τών 'Επιστημόνων και τά θειλία του γίνοντοσαν άνάστασια από τούς φοιτητάς όλων τών πανεπιστημίων. Τό θράβυ όμως γινόταν άλλος άνθρωπος. Ντύονταν με μεγάλη κομψότητα, στόλιζε τ' γραβάττα του μ' ένα χοιρό μαργαριτάρι και πήγαινε νά διασκεδάη με τίς όμορφες χορεύτριες τών νυχτερινών κέντρων τού Μπροντγουάιη. 'Οι διάφοροι ήθικολόγοι δέν συγχωρούσαν αύτή την άδυναμία στον δόκτορα κι' εύχαριστάς θά τόν έβλεπαν στη φυλακή. Μά ή μόρφωσι του κ' ή άγάπη πού τού έδειχαν οι άκροατά κι' οι φοιτητάί τόν ήταν τόσο μεγάλη, ώστε δέν τολμούσαν νά γράμουν όυτε μία λέξι έναντίον του. 'Όστόσο, μόλις εύρισκαν την εύκαιρία, δηγοούντο ένα πλήθος παράξενες ίστορίες του με τίς εθθμες γυναικές. 'Ο σοφός καθηγητής γινόταν ένα παιγνιδάκι στα χέρια αυτών τών ελαφρόμυαλων εγκέφαλ' και ήταν πρόθυμος νά εκτελέση και την πιό τρελλή έπιθυμία τους. 'Εκείνη όμως πού τού έψηνε κυριολεκτικώς τ' φάρι στα χείλη, ήταν ή όμορφη Μαίη. Πότε τόν έστελενε στο σπίτι του χωρίς σακκάκι και πότε με δειμένη στο λαϊμό, μά ρός καλοτσοδέττα της, αντί γιά γραβάττα!

'Αξέχαστο είχε μείνει μάλιστα γιά τούς 'Αμερικανούς τ' έπεισόδι του με την Τζάκσον, όταν αύτή μία νύχτα έσθθησε τ' τοιγάρο της στο μάγουλό του, μέσα στο πιό άριστοκρατικό κέντρο! 'Ο Γκρέυ ήταν ή μόνη φορά πού έχασε την ύπομονή του. Τινάθηκε από τ' θέσι του εξαγριωμένος, τής άστραψε ένα δυνατό μπάσο στο μακιγιαρισμένο πρόσωπό της κι' έφυγε άναποδογυρίζοντας, ότι εύρισκε μπροστά του. "Ολ" ή Νέα 'Υόρκη γέλασε μ' αυτό τ' πάθημά του. Κι' όστόσο ο δόκτωρ Γκρέυ την άλλη μέρα άνέθηκε σοβαρός στην έβρα του γιά νά διδάξη στους φοιτητάς τ' μάθημά του. Μερικοί τότε από τούς νέους άρχισαν νά μωρμουαρίζουν και νά κυττάζουν ειρωνικά τόν δόκτορα. Κάποιος μάλιστα είχε τ' θάρρος νά τού πη:

—'Ο κ. καθηγητής έχει μία πληγή στο μάγουλό του. 'Ο κ. καθηγητής πρέπει νά προσέχη νά μη χαλάση τ' πρόσωπό του από τά πειράματα.

"Ολ" οι φοιτητάί γέλασαν τότε με την καρδιά τους. 'Ο δόκτωρ Γκρέυ ζάρασε τά φρύδια του. Δέν τού άρεσε ν' άνακατεுவονται στην ίδιωτική ζωή του. Καί γιά νά ξεκαθαρή μια και καλή τά πράγματα δήλωσε στους φοιτητάς:

—Κύριοι, έπειδή είμαι πάντα ειλι-

κρινής μαζί σας, γι' αυτό σας λέω ότι αύτή την πληγή μου την έκανε ή χορεύτρια Τζάκσον. Δέν μπορώ μόνο νά καταλάβω τί σας ενδιαφέρουν ή περιπέτειές μου. Θά μπορούσατε νά παραπονεθήτε μόνο άν δέν σας έδιδασκα καλά κι' άν αντί νά θριασκουμαί δώ πέρα, κοιμόμουν μακαριάς στο σπίτι μου. Μήπως κι' έσεις έν κάνετε τ' ίδιο; Μήπως κι' έσεις δέν έχετε μία τρυφερή φίλη, με την όποια διασκεδάετε; 'Ελάτε, φροντίστε καλύτερα νά γίνετε καλοί έπιστημονες και μή σας ενδιαφέρη τ' κάνουν οι άλλοι. Μ' αυτές τίς σκέψεις γάνετε άδικώς τόν καιρό σας.

"Επειτα, με την ίδια σοβαρότητα ό κ. καθηγητής εξακολούθησε την παράδοσι τού μαθημάτος του, ένω οι φοιτητάί τόν θαύμαζαν γιά την ειλικρινεία του και τ' θάρρος του.

'Ο 'Ολιβερ Γκρέυ ήταν πράγματι ένας μοντέρνος καθηγητής. 'Εγχαριστειτο νά βλέπη τούς μαθητάς του νά διασκεδάων, μά δέν τούς συγχωρούσε ποτέ νά είνε άμελέτητοι. Μά έβλεπε πάλι αύτοι οι νέοι νά σταταλήσουν, όλη τ' νεότητά τους στη μελέτη γιά νά καταντήσουν σαν κι' αυτών πού ζητούσε τώρα στα πεινήτα χρόνια του ν' άπολαύση, ότι είχε τσερηθή έξ ατίας τών ευθλιών.

Κ' οι μαθητάί του είχαν συμμορφωθή με τίς ύποδείξεις τού και πολλές φορές τόν συνόδευαν στις νυχτερινές διασκεδάσεις του στο Μπροντγουάιη.

Φαντασθήτε όμως την κατάπληξη τούς όταν τόν είδαν έντελώς άπρόσπτα ν' άλλαξη τ'όσο ζωής. 'Ο δόκτωρ Γκρέυ είχε άποτραβηχτή εξαφανικά τ'όσο μάγρο του κ' είχε άφωσιωθή στις μελέτες του. Δέν τόν ενδιαφέρον πειά τ' εθθμες εγκέφαλ' οι χοροί κ' οι σαμπάνια. Είχε γίνει πάλι ένας σοβαρός έπιστημώνας και τ'όσο αυστηρός, πού όι μαθητάί του άρχισαν νά τόν φοβούνται. 'Ο 'Ολιβερ Γκρέυ είχε ακόμη διακομεί κάθε σχέση με την όμορφη Μαίη Τζάκσον, την όποια άλλωστε μισούσε από τ' νύχτα τού έπεισοδιού μαζί της. Δέν ήθελε πειά νά τ' ή δ' κ' είχε παει νά πηγαίνη στο νυχτερινό κέντρο π'ό γόρεη ή παλαία φίλη του.

'Αλλά τί είχε άλλάξει τόσο τ' ζωή του; Γιά ποió λόγο αυτός ό πάσ γνωστός γαντζής της Νέας 'Υόρκης είχε κλειστή στο έργαστήριό του κ' είχε άφωσιωθή στις μελέτες του; Οι φίλοι του μπόρεσαν νά δώσουν μία έξηγησι σ' όλα αυτά, όταν, ύστερ' από λίγο, έξέδωκε ένα νέο πολύκροτο σύγγραμμά του γιά τόν πνευματισμό. 'Εγραφε λοιπόν τ'ό έργο του στο μεταξύ αυτό ο καθηγητής.

Κι' όμως δέν ήταν αύτή ή άλληθια. 'Ο 'Ολιβερ Γκρέυ δύο μήνες δέν έκανε τίποτ' άλλο, από τ'ό να καταστρώνη ένα αστανικό σχέδιο έκδικήσεως. 'Ηθελε νά τιμωρήση την όμορφη Μαίη Τζάκσον, ή όποια τόν είχε έξευτελίσει και τόν είχε ταπεινώσει τόσο πολύ, χωρίς καθόλου νά τόν άγαπάη. Κι' όμως, γι' αύτή τ'ή γυναίκα εκείνος είχε θυσιάσει τά πάντα. 'Ο έρωσ της τόν είχε κάνει τρελλό. Της είχε προτείνει μάλιστα νά την παντρευθή και θά έκανε κι' αύτή την άκομή την άνοησία γιά γαθηρή της, άν ή ίδια δέν τού άπεκάλυπτε εξαφανικά ότι της άρεσε νά παζήζου τ'ό του. "Ενα θράβυ μάλιστα, τόν είχε άφήσει νά περιμένη στ' αστόκχητό του κ' είχε φύγει με τ' νεαρό 'Αργεντινό παρτεναίρ της, χωρίς νά τόν είδοποίηση, χωρίς νά τού γράψη δύο λέξεις. Μιά άλλη φορά πάλι πήρε στη συντροφία τους τόν παρτεναίρ της, διασκεδάσε μαζί του κι' άφησε τόν δόκτορα Γκρέυ νά πληρώση τ' λογαριασμό και νά φύγη μόνος του. 'Ο καθηγητής πήγαινε νά τρελλάθη από τ' ήλεια του. Μέχρι τότε καιμιά γυναίκα δέν τόν είχε κοροϊεύσει τόσο πολύ και δέν τόν είχε έξευτελίσει σ' έλους τούς φίλους του και τούς γνωστούς του. Μά σε κανέναν δέν είχε φανερώσει πόσο ύπέφερε ο Γκρέυ κι' εξακολούθησε κάθε μέρα νά διδάσκη στο Πανεπιστήμιο και νά συζητά με τούς φοιτητάς γιά διάφορα ζητήματα.

Τέλος, ένα θράβυ ντύθηκε πάλι με μεγάλη κομψότητα και πήγαε στα 'Φόλλις Γκέρλς. 'Ηταν ή τελευταία (Η συνέχεια εις την σελίδα 908)

Ο δόκτωρ 'Ολιβερ Γκρέυ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 906)

χέρι.
 » Ο πόνος εξαγρύωσε τον ήλιθο, που ή-χι-ε να γελάει σα-
 νικά.
 » Γιατί δεν είσαι μαζί μου, Λούνα; της είπε. Γιατί δεν
 έλ-τις τον άντρα σου. Δεν το ξέρεις πώς θα γίνει γυναίκα
 μου;... 'Ο άλλος δεν υπάρχει πειά!... 'Εγώ τον σκότωσα, για
 τά ώραία σου μάτια! Τόν σκότωσα και τον πέταξα στη θάλα-
 σα, που μου τόν ξανάστειλε πίσω...
 » Η Λούνα θρήνηκε με μιά κίνηση θρηνα. 'Εμοιαζε με μονα-
 σμένη ύσανα...
 » Τι με κυττάζεις; εξακολούθησε ο 'Ιωακείμ. Ναί, εγώ τόν
 σκότωσα!... Τόν ζήλευα, έπειδή τόν αγαπούσες! Μά τώρα που
 δεν ζή πειά, θά γνης δική μου... Θά γίνης δική μου μπροστά
 σου, μπρός στο πτώμα του!... 'Ελα, Λούνα, φίλησέ με!... 'Α-
 γκάλιάσε με και φίλησέ με δυνατά μπρός στον Μπενίτο για να
 δη και νεκρός άκόμα ότι έπαψες να τόν αγαπάς, ότι μονάχα έ-
 μενα αγαπάς!...
 » Και πρελάω, άρπαξε σάν πούπουλο τή Λούνα με τά σιτα-
 ρά του γέλια και τήν μετέφερε κοντά στον Μπενίτο. 'Η θέα του
 παραορφωμένου πτώματος του άγαπημένου της, έκανε τή
 Λούνα ν' άρχιση να ουρλιάζη από άπελπισία...
 » Η σπαρακτική αυτή τραγωδία φαίνεται ότι εύχαριστούσε
 έξαιρετικά τόν 'Ιωακείμ, γιατί τόν άθωπώπινο κτήνος γελούσε,
 γελούσε με όλη τήν καρδιά του...
 » -'Ελα, Λούνα, είπε και πάλιν, έλα, γλυκεία μου!... Φίλη-
 σέ με!...
 » Και τήν πλησίασε άνίσχοντας τήν άγκαλιά του.
 » Μά ή Λούνα είχε λάθει κιάλα τήν άπόφασή της. 'Αφισε τόν
 ήλιθο να τήν άγκαλιάσει—και με τόν δεξί τήν χέρι τράθηξε τό
 μαχαίρι της από τήν καλτσοδέτα της. Και ενώ ο 'Ιωακείμ πλη-
 σιάζε τά χείλη του στο στόμα της, τού ύθισσε τό μαχαίρι πίσω
 από τό λαιμό—και ύστερα τό έστριψε με λύσσα... 'Ενα κύμα
 θερμού αίματος τής πλημμύρισε τό πρόσωπο...

ΑΝΤΡΕ ΜΠΕΡΝΙ

ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 861)

φορά που θά παιζόταν τό σκέτς τής Μαίη Τζάκσον και του 'Αρ-
 γεντινού. 'Ολοι οι θαυμαστάς τής όμορφης χορευτριάς είχαν
 συγκεντρωθή εκεί πέρα για να τή θαυμάσουν. Τήν άλλη μέρα,
 ή όμορφη Μαίη θά έφυγε από τό Μπροντγουαίη για να κάνει
 τούς γάμους της με τόν 'Αργεντινό καρτεναρό της και να περάσει
 τό μήνα του μέλιτος στη Φλωρίδα. 'Οσοι λοιπόν τή αγαπούσαν,
 είχαν καθίσει στο πρώτα τραπέζια του νυχτερινού κέντρου, έπι-
 νασσανία και προσπαθούσαν να ξεγάσουν τή θλίψη τους. Μόν-
 ον ο Γκρέυ ήταν άπαθής. Χωρίς καμιά συντροφιά παρασκλου-
 πούσε τά διάφορα νούμερα τής Μαίη, έπιανε ήσυχα τό ούσκι του
 και δεν έδειχνε καμιά δυσαρέσκεια όταν έκίνητο τόν πείραζε ή
 τού έκανε διάφορες κομικές κριμάτσες. Οι θαμώνες τόν «Φόλ-
 λης Γκέρλς» είχαν ένθουσιασθή με τήν Τζάκσον. Σγολιάζαν με
 εϊρωνεία τήν έπιστροφή του «ασώτου» Γκρέυ κ' ήσαν θέσαιοι ότι
 μόλις θά τέλειωναν τά νούμερα τής Μαίη ο έρωτευμένος καθη-
 γητής θά πήγαινε πάλι να τής φιλήση τό χέρι και να ύποστη-
 τή μαρτυρία της.

Τέλος ήρθε κ' ή σειρά τού περιφημου σκέτς. 'Η Τζάκσον ήταν
 ύπεροχη στο ρόλο της. Μά κ' ο 'Αργεντινός έκίνητο τό θράθυ ή-
 ναν θαυμάσιος. 'Ο Γκρέυ άκίητος, με καρφωμένα τά μάτια πά-
 νο στον καρτεναρό της, θά έλεγε κανείς ότι τόν ύπνώτιζε, ότι
 τόν διετάζε να έκτελέση μιά σκέψη του. Κι' έκείνος έπαυε με τό-
 συμμοκότητα, σάν να ζούσε πράγματι τό ρόλο του Σαφνικά
 τό μαχαίρι του—όπως πάντα στο νούμερο αυτό—καρφώθηκε στην
 καρδιά τής Μαίη. 'Εκείνη όμως δεν έπαυε όπως τής άλλες φο-
 ρές τό ρόλο της. Χωρίς να κάνει καμιά θεατρική γεροντορία,
 καμιά κίνηση, έπιεσε στο πάτωμα κ' άρχισε να σπαταλά. Οι
 θεα-αί έντρομοι σπύθησαν από τής θέσεις τους. 'Ο... τό κεν-
 τρο άναστατώθηκε. 'Ο 'Αργεντινός είχε ακοτώσει «πραγματικά»
 τήν όμορφη Τζάκσον και τώρα θρηνώσε σπαρακτικά πάνω στο
 πτώμα της. 'Ο καθηγητής Γκρέυ άδειασε με νευρικότητα τό πα-
 ητή τής σαμπάνιας του. 'Απειτα πλήρωσε τό λογοριασμό του
 και θγήκε από τά «Φόλλης Γκέρλς». Είχ' έκδικηθή τή Μαίη
 Τζάκσον. 'Υπνώτισε τόν 'Αργεντινό και τόν έκανε να σκοτώση
 έκείνη που έλάτρευε!...

ΤΖΩΝ ΣΛΩΤΕΡ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ...

(Συνέχεια έκ της σελίδος 863)

'Η Μαρινέττα τόν κύτταζε άμίλητη, με μάτια όρθάνοιχτα
 από κατάπληξη.
 'Ο άγνωστος αυτός άνθρωπος τής μιλούσε σάν να ήταν...πα-
 τέρας της...
 'Ο Βαρντιό έπεσε σε βαθειά σκίψη.
 Και, ξαφνικά, σπώνοντας τό κεφάλι του με ύθος ά άώπου
 που έχει πάρει μιά μεγάλη άπόφαση, ρώτησε τή Μαρινέττα.
 --Πού μένεις τώρα με τή μητέρα σου;
 'Η Μαρινέττα τού έδωσε τή διεύθυνσή τους.
 --Πήγαινε τώρα σπίτι σου, εξακολούθησε ο ζωγράφος, και
 πές τής μητέρας σου, ότι τό θράθυ θάρθω να σάς δώ...
 --Θάρθητε να μάς δητε; φώναξε ή Μαρινέττα.
 --Να, θάρθω για να σάς άνακαινώσω κάτι που θά σάς εύ-
 χαριστήση πολύ και τή μητέρα σου κ' έσένα... Μή προσπαθή-
 σης να καταλάβης τώρα... Τό θράθυ θά τή μάθης όλα!... Πή-
 γαινε, στο καλό, παιδί μου... Για σκότωσε μιά στιγμή... Μοό έ-
 πιτρέπεις να σε φιλήσω;...
 'Η Μαρινέττα έκανε μιά καταφατική κίνηση με τό κεφάλι
 της...
 'Ο Βαρντιό άκούμπησε τά χείλη του στο μέτωπό της
 Τά μάγουλά του είχαν πλημμυρίσει δάκρυα...
 Μά και ή Μαρινέττα έκλαψε, χωρίς να ξέρη ούτε ή ίδια τό
 γιατί... Θά ήθελε ν' άποτεινή στο ζωγράφο ένα σαρό έρωτη-
 σμα, που τής θασάνιζαν το νού—μά δεν τολμούσε, δεν μπορού-
 σε να μιλήση...
 'Ο ζωγράφος τή συνόδευσε ώς τήν πόρτα, άφοι τής εϊπε για
 τελευταία φορά ότι έπρεπε να τόν περιμένη τό θράθυ, για να
 μθούν τήν εύχάριστη είδηση...
 Και όταν ή Μαρινέττα έφυγε, ο Βαρντιό, μόνος πειά στο ά-
 τελίε του, σήκωσε τά χέρια του ψηλά και φώναξε γελώντας
 «λα γίνοντας συγχρόνως από τή χαρά του :
 --Παιδί μου!... 'Αγαπημένη μου κορούλα!...
 ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΕ

ΑΙΜΕ ΜΑΚ ΠΗΡσον, Η „ΠΡΟΦΗΤΙΣΣΑ” ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 860)

άπό τό Χόλλυγουντ κι' άρχισαν να έξερρευούν τό πέλαγος κα-
 τάφεραν να άνακαλύψουν κανένα ίχνος τής Αϊμέ Μάκ Πήρσον.
 'Η «προφήτισσα» είχε γαθή! 'Η έφημερίδες τότε δημοσίευσαν
 μιά μεγάλη φωτογραφία, στην όποια έβλεπε κανείς τήν Αϊμέ
 Μάκ Πήρσον σάν φωτεινό πνεύμα ν' άνεβαίνει από τή θάλασσα
 προς τόν ουρανό!...
 Μά ύστερ' από ένα ήμνα, όλη αυτή ή υπόθεσις κατέληξε στα
 δικαστήρια. 'Η ώραία Αϊμέ Μάκ Πήρσον άνεκαλύφθη σ' ένα
 άμορφο Μεξικανικό χωριό, στο Καρμελά, μαζί με τόν ύποψηφιο
 τέταρτο σύζυγό της, τόν μηχανικό, ο όποιος έπιβλήθει τά μη-
 χανήματα που εξαπολύουν σ' όλα τά ραδιόφωνα τής 'Αμερικής
 τά θρησκευτικά κηρύματά της.
 'Η «προφήτισσα» τού Χόλλυγουντ άναγκάστηκε τότε να πα-
 ρουσιαστή στο δικαστήριο, γιατί όπως έπαψε τέσσερες άνθρω-
 ποι είχαν θυσιάσει τή ζωή τους για τή... σωτηρία της. 'Η Αϊμέ
 Μάκ Πήρσον δεν δίστασε να διηγηθή τή έκπληκτική περιπέ-
 τεια, τελείως ψευτική, παρουσιάζοντας τόν έαυτό της ως θύμα
 τών αντιπάλων της. Οι έθνοφί της—όπως εϊπε—τύν είχαν παρα-
 σούρει στ' άνοιχτά, τύν είχαν κλωστοφορμώσει και τύν είχαν φυ-
 λιάσει σε μιά καλύθω, εκεί κάτω στο Μεξικό, από όπου εϊ-
 καταφέρει να δραπέτευη με τή βοήθεια τού μηχανικού της...
 Τό δικαστήριο παραδέχτηκε στο τέλος πλήρη σύγχυση και
 άθώωσε τήν «προφήτισσα» τού Χόλλυγουντ, ή όποία, όπως εϊ-
 παμε, έκαιτοναπλάσιασε έτσι τούς πιστούς και φανατικούς έπί-
 δούς της.
 ΖΩΡΖ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΥΚΛΕΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 872)

Ξαδέλφη του. Και πράγματι, ο φίλος μου κάρτησε τή ύπόψησί του.
 Δεν μορεείτε να φαντασθήτε τή χαρά μου, όταν όλοι ο άνθρωποι
 τού ράντισο και οι πλούσιοι ιδιοκτήται τών γύρω κτημάτων κατάλαβα
 ότι μ' αγαπούσαν σάν μιά πραγματική γυναίκα.
 --Αυτή ή ξαδέλφη τού μάστερ Ντουίνγκας, έλεγαν, εϊνε όμορφη
 σάν άγγελος. Ποιος άραγε θά εϊνε ο τυχερός σίζυγός της ;
 Και προθυμοποιούνταν να με διασκεδάσουν, να μου στέλιωναν ό-
 μορφα λουλούδια και να με συνοδεύουν σε περίπατο με τό άλογο. Μά
 τήν άλήθεια, ήμουν ένθουσιασμένη. Κι' έτσι, σ' αυτό τό ράντισο, ένω-
 σασα και τόν έρωτα. 'Ενας φίλος τού Ντουίνγκας με επολύτρωσε τόσο
 τεχνικά, όστε μ' άνάγκασε να τόν προσέξω και να τόν αγαπήσω. Πε-
 ρόσασα μεζο τρείς μήνες άπόλυτης ετυχίας. 'Ο φίλος μου ήρωταί να
 με παντρευθή. Μά εγώ δεν ήθελα να χαλώσω τ' όμορφο όνειρό μας.
 Και μιά μέρα ή «ξαδέλφη» τού Ντουίνγκας έφυγε από τό ράντισο τής
 Σιέορα Νεβάδα για τή Νέα 'Υόρκη. Στην πραγματικότητα όμως γύ-
 ρισε στο Χόλλυγουντ, για να συνεχίση τήν κοσμητική δουλειά της στα
 «στούντιο». Και τώρα, κλινώντας αυτό τό άθροιο μου, δεν μπορώ να
 μη σάς δηλώσω όλη μιά φορά ότι δεν είμαστε κουκλες, αλλά πραγμα-
 τικές γυναίκες, που διψάμε για έναν άληθινό και φλογερό έρωτα.
 ΡΟΖΜΑΡΥ ΑΪΗΜΣ